

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Mariána Jarábka na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. apríla 2011 v trestnej veci obžalovaného **Š. K. a spol.**, pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. a iné, prejednal odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktoré podal proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4 T 29/2009, z 13. januára 2011 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa zamieta.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom vyhláseným na hlavnom pojednávaní dňa 13. januára 2009 špecializovaný trestný súd podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil Š. K., J. K., PhDr. J. K. a A. S. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. u obžalovaného Š. K. a prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. u J. K., PhDr. J. K. a A. S., ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že:

1/ Š. K.

V období od 21. mája 2007 do 2. júna 2007 si ako rozhodca Oblastného futbalového zväzu D. nechal sľúbiť a následne na presne nezistenom mieste v okrese D. od osôb zastupujúcich futbalový klub TJ SC Č. J. K., PhDr. J. K. a A. S. prijal finančnú hotovosť v sume dvakrát po 25 000 Sk (829,85 eur), teda spolu 50 000 Sk (1 659,70 eur) za to, že ovplyvní výsledky futbalových zápasov 28. kola II. triedy – dospelí majstrovstiev okresu D., ktoré sa hrali dňa 2. júna 2007 o 17.30 hod. medzi mužstvami TJ Ň. – TJ SC Č. a mužstvami TJ D. P. – P. J. v prospech mužstva TJ SC Č..

2/ J. K., PhDr. J. K. a A. S.

V období od 21. mája 2007 do 2. júna 2007 ako osoby vystupujúce za futbalový klub TJ SC Č. po vzájomnej dohode ponúkli a následne na presne nezistenom mieste v okrese D. odovzdali rozhodcovi Oblastného futbalového zväzu D. Š. K. finančnú hotovosť v sume dvakrát po 25 000 Sk (829,85 eur), teda spolu 50 000 Sk (1 659,70 eur) za to, že ovplyvní výsledky futbalových zápasov 28. kola II. triedy – dospelí majstrovstiev okresu D., ktoré sa hrali dňa 2. júna 2007 o 17.30 hod. medzi mužstvami TJ Ň. – TJ SC Č. a mužstvami TJ D. P. – P. J. v prospech mužstva TJ SC Č..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

V písomnom odôvodnení odvolania prokurátor mal za to, že samosudca síce vydal rozsudok na základe riadne zisteného skutkového stavu, avšak vykonané dôkazy nevyhodnotil náležitým spôsobom a tak dospel k nesprávnemu záveru v tom smere, že nemali za preukázané, že sa stali skutky, pre ktoré sú obžalovaní trestne stíhaní.

Ako vyplýva z písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku, samosudca svoje rozhodnutie o oslobodení obžalovaných spod obžaloby odôvodnil v podstate tým, že dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní vôbec nepreukázali také konanie, ako je uvedené v obžalobnom návrhu. Podľa samosudcu neexistuje žiadny relevantný dôkaz pre záver o tom,

že by si obžalovaný Š. K. nechal sľúbiť a následne na presne nezistenom mieste od obžalovaných J. K., PhDr. J. K. a A. S. prijal úplatok za to, že ovplyvní výsledky futbalových zápasov. Zdôraznil pritom, že obžaloba prokurátora je postavená na jedinom dôkaze a to "odposluchoch záznamov telefonických rozhovorov", ktoré však nepreukazujú, že obžalovaný K. si nechal sľúbiť a následne aj prijal finančnú hotovosť. Takisto obsah telefonických hovorov jednoznačne nepreukazuje ponuku a následné odovzdanie peňazí jednotlivými obžalovanými.

S uvedeným hodnotením vykonaných záznamov telekomunikačnej prevádzky sa prokurátor nestotožňuje a naopak má za to, že tieto v dostatočnej miere umožňujú záver o tom, že sa stal skutok(y) tak, ako je to uvedené v podanej obžalobe. Vyhodnotením jednotlivých telefonických rozhovorov je potrebné dôjsť k záveru, že tieto nielen bezprostredne súvisia s futbalovými zápasmi medzi TJ D. P. - P. J. resp. TJ Ň. - TJ SC Č., ale že z nich bezprostredne vyplýva aj záver o tom, že obžalovaný Š. K. si od predstaviteľov klubu TJ SC Č. nechal sľúbiť finančnú hotovosť, ktorú prevzal na presne nezistenom mieste. Podľa prokurátora možno sa len oprávnene domnievať, že k prevzatiu (odovzdaniu) uvedenej finančnej hotovosti došlo v pohostinskom zariadení v obci M. D. tak, ako to naznačujú telefonické rozhovory zo dňa 1. júna 2007 evidované pod číslami 95922, 95923 a 95924.

Je pravdou, že v telefonických rozhovoroch, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, neodznela výslovná ponuka resp. prijatie príslubu úplatku, avšak z kontextu rozhovorov je zrejmé, že k dohode o úplatku v súvislosti so športovými zápasmi medzi obžalovanými nepochybne došlo - samotní obžalovaní sa v rozhovoroch vyjadrujú v tom smere, že „dohoda o dvadsiatich piatich“ bola uzavretá. Teória trestného práva i doterajšia súdna prax sa pritom jednoznačne prikláňajú k záveru, že pri príslube úplatku nie je potrebné, aby tento bol vyjadrený jednoznačným spôsobom umožňujúcim identifikáciu úplatku a jeho výslovnú akceptáciu, postačuje, pokiaľ dotknuté osoby, hoci aj konkludentným spôsobom vyjadrili s takýmto konaním súhlas. Analýzou jednotlivých telefonických rozhovorov, napríklad rozhovoru zo dňa 29. mája 2007 v čase o 09.33 h. vedenom pod číslom 95916 medzi obžalovanými Š. K. a J. K., resp. PhDr. J. K., je možné podľa názoru prokurátora dôjsť k záveru, že medzi nimi existovala dohoda o výške úplatku –

25 000 Sk, ktorú obidve strany akceptovali. V tejto súvislosti obžalovaný K. v predmetnom rozhovore výslovne konštatuje „ide o peniaze pre sudcov“.

S ohľadom na vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní sa možno podľa odvolateľa domnievať, že predmetný úplatok nebol určený len pre obžalovaného Š. K. ako rozhodcu jedného z dotknutých zápasov, ale časť úplatku bola určená pre inú osobu (osoby) a obžalovaný K. bol teda len akýmsi sprostredkovateľom odovzdania úplatku. Uvedená skutočnosť však nemá žiaden vplyv na právne posúdenie skutkov, ktoré boli predmetom podanej obžaloby.

Prokurátor považuje tiež za potrebné zdôrazniť, že ani jednému z obžalovaných sa nekládlo za vinu také konanie, ktorým by dosiahli "zmanipulovanie" výsledku dotknutých futbalových zápasov. Aj z hľadiska naplnenia skutkových podstát predmetných trestných činov je táto okolnosť právne irelevantná, postačuje, že prisľúbenie, resp. poskytnutie dohodnutého úplatku bolo v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu, ktorým výsledky športových zápasov, hoci len oblastnej súťaže, nepochybne sú. Z odpočutých telefonických rozhovorov pritom vyplýva, že zo strany obžalovaného K. došlo ku konaniu, ktoré mohlo ovplyvniť priebeh a výsledok zápasu, avšak neúspešne - obsah rozhovoru medzi obžalovaným K. a K. zo dňa 2. júna 2007 vedený pod číslom 95929. Jednoducho povedané, hráči hrali takým spôsobom, že ani rozhodca nemohol ovplyvniť výsledok zápasu.

Nad rámec vyššie uvedených úvah prokurátor poukazuje na viaceré rozhodnutia súdov Českej republiky v obdobných trestných veciach súvisiacich s futbalovými zápasmi, kde došlo k uznaniu viny jednotlivých obžalovaných za prakticky rovnocennej dôkaznej situácie - jediným dôkazom, ktorý nasvedčoval tomu, že došlo k sľubu a následnému prevzatiu (odovzdaniu) úplatku boli záznamy uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky. Poukazuje pritom napríklad na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 7 Tdo 1057/2008, zo dňa 10. decembra 2008 a pod.

Podľa názoru odvolateľa vzhľadom na skutočnosť, že právna úprava trestného činu prijímania úplatku v posudzovaných trestných veciach i dôkazná situácia v Českej republike,

ako aj v predmetnej trestnej veci sú prakticky identické, má za to, že neexistujú dôvody pre to, aby postup a rozhodnutie súdov boli diametrálne odlišné.

S poukazom na uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 88 - 4 T 29/2009, zo dňa 13. januára 2011 a súčasne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. uvedenú trestnú vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa vyjadrili prostredníctvom svojich obhajcov obžalovaní PhDr. J. K., J. K. a A. S..

PhDr. J. K. vo svojom vyjadrení uviedol, že prokurátor vo svojom odvolaní neuviedol ani jeden dôkaz, ktorý by mal svedčiť o tom, že sa dopustil skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Tvrdenia, ktoré sú obsiahnuté v odvolaní sú iba domnienkami, ktoré sa prokurátor snaží navzájom pospájať a tak vyvodiť záver, ktorý logicky nedáva súvislosť. O spáchaní skutku nesvedčia ani nezákonne získané odposluchy telefonických hovorov. Naopak, tie svedčia v jeho prospech.

Za daného stavu podľa obžalovaného PhDr. J. K. správne rozhodol prvostupňový súd, keď ho spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaní J. K. a A. S. vo svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedli, že pred vynesением napadnutého rozsudku prvostupňový súd vykonal rozsiahle dokazovanie a správne dospel k záveru, že nebolo dostatočne preukázané, že sa stali skutky, pre ktoré boli trestne stíhaní. Samosudca svoje rozhodnutie aj podrobne odôvodnil, s ktorým odôvodnením plne súhlasia. Keďže rozsudok považujú za vecne správny, navrhli odvolanie prokurátora zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu tak prokurátor, ako aj obžalovaní PhDr. J. K., J. K. a A. S. zotrvali na svojich vyššie uvedených stanoviskách.

Obžalovaný Š. K. navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por. preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie odvolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd nezistil dôvod pre postup podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto spôsobom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo a tak zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Špecializovaný trestný súd po doplnení dokazovania v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 To 18/2010, zo dňa 27. októbra 2010 vykonal všetky dôkazy potrebné pre zákonné a objektívne rozhodnutie, následne vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por., vyhodnotil individuálne i v ich súhrne a tak dospel k správne právnemu záveru o nedostatku dôkazov, ktoré by bezpečne a bez akýchkoľvek pochybností preukázali vinu obžalovaných PhDr. J. K., Š. K., J. K. a A. S. zo skutkov, ktoré im boli kladené za vinu v obžalobe prokurátora.

Z doteraz vykonaného dokazovania je nespornou skutočnosťou, že predmetnú trestnú činnosť už od okamihu vznesenia obvinenia obžalovaným vyšetrovateľom nepreukazovali žiadne svedecké výpovede ani dôkazy podobného charakteru a podľa názoru orgánov činných v prípravnom konaní (vyšetrovateľa a prokurátora) ju mali preukazovať len výsledky telefonických odposluchov medzi obžalovanými, ako je to konštatované aj v podanej obžalobe.

Pri tom všetkom v odôvodnení obžaloby prokurátora, v jeho záverečných rečiach i podaných odvolaniach týmito dôkazmi svedčiacimi v neprospech obžalovaných mali byť hlavne telefonické rozhovory:

- zo dňa 21. mája 2007 uskutočnený o 15.35 hod. medzi Š. K. a A. S. zaznamenaný pod č. 95903
- zo dňa 21. mája 2007 uskutočnený o 16.51 hod. medzi A. S. a Š. K. zaznamenaný pod č. 95904
- zo dňa 29. mája 2007 uskutočnený o 09.29 hod. medzi A. S. a Š. K. zaznamenaný pod č. 95915
- zo dňa 29. mája 2007 uskutočnený o 09.33 hod. medzi Š. K., PhDr. J. K. a J. K. zaznamenaný pod č. 95916
- zo dňa 1. júna 2007 uskutočnený o 14.57 hod. medzi Š. K. a PhDr. J. K. zaznamenaný pod č. 95922
- zo dňa 1. júna 2007 uskutočnený o 18.48 hod. medzi Š. K. a J. K. zaznamenaný pod č. 95924
- zo dňa 2. júna 2007 uskutočnený o 14.49 hod. medzi Š. K. a J. K. zaznamenaný pod č. 95926
- zo dňa 2. júna 2007 uskutočnený o 15.33 hod. medzi Š. K. a svedkom P. A. zaznamenaný pod č. 95927
- zo dňa 2. júna 2007 uskutočnený o 18.31 hod. medzi Š. K. a A. S. zaznamenaný pod č. 95928
- zo dňa 2. júna 2007 uskutočnený o 20.54 hod. medzi Š. K. a PhDr. J. K. zaznamenaný pod č. 95929.

Najvyšší súd analyzujúc tieto, ale aj všetky ostatné telefonické rozhovory tak, ako boli zaznamenané na podklade príslušných príkazov sudcu pre prípravné konanie vydaných zákonným spôsobom dospel k zhodnému názoru ako prvostupňový súd v napadnutom rozsudku v tom smere, že obsah týchto rozhovorov neposkytuje presvedčivé a ničím nespochybniteľné závery, že by z nich vyplynula konkrétna ponuka konkrétnej osobe o odovzdaní peňazí obžalovanými PhDr. J. K., J. K. a A. S. obžalovanému Š. K. Rovnako tak z obsahu rozhovorov nemožno urobiť ani jednoznačný a presvedčivý záver, že by si obžalovaný Š. K. nechal sľúbiť finančnú hotovosť v hodnote dvakrát po 25 000 Sk a že by túto i prijal.

I keď je zrejmé, že sa v týchto rozhovoroch spomínali v súvislosti s futbalovými zápasmi aj niektoré slovné spojenia evokujúce takéto podozrenie, tieto však neboli presne špecifikované do takej miery, že by sa z nich dal vyvodiť záver, aký učinil prokurátor v podanej obžalobe.

Pri takýchto viacerých neurčitých a čiastočne zahmlených slovných spojeniach nebol dokazovaním zabezpečený dôkaz, ktorý by preukazoval, že obžalovaní sa skutočne osobne stretli a že by došlo aj k odovzdaniu nejakej finančnej hotovosti niektorým z obžalovaných obžalovanému Š. K.

Už vonkoncom ani len v náznakoch nie je možné z obsahu rozhovorov zistiť, ktorý z obžalovaných, kde a kedy mohol opakovaně, či nezávisle od seba poskytnúť na dvakrát práve sumu 25 000 Sk obžalovanému Š. K.

Z výsledkov takéhoto dokazovania vyplýva, že obžalovaní medzi sebou komunikovali o futbalových zápasoch a okolnostiach súvisiacich okolo nich, avšak prípadný záver o tom, že obžalovaní spáchali aj v skutočnosti skutky uvedené v obžalobe by bol už učinенý len na základe určitých domyslených indícií presahujúcich skutočný obsahový rámec zadovaných telefonických rozhovorov.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu teda ani po doplnení dokazovania neexistuje ničím nespochybniteľná reťaz dôkazov, ktorá by spoľahlivo preukázala spáchanie predmetných skutkov obžalovanými a naplnenie zákonných znakov skutkových podstat žalovaných trestných činov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky teda v plnom rozsahu akceptuje výrokovú časť napadnutého rozsudku vrátane písomného odôvodnenia, ktoré považuje za presvedčivé a súladne s obsahom vykonaných dôkazov po všetkých jeho stránkach.

Z týchto dôvodov potom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky tak, že ho zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 27. apríla 2011

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Marián Jarábek

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová